

Tabaiba-wild-italic-personal-use.ttf
Tabaiba wild ffp

Cézarei žil istý muž menom **Kornélius**, stotník kohorty, zvanej **italská**. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „**Kornélius!**“ Ale on na neho hľadel a preťaknutý povedal: „**Čo je, pane?**“ Odpovedal mu: „**Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul.** A teraz pošli mužov do **Joppe** a zavolaj si **Šimona** s prímením **Peter**; býva u istého **Šimona**, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keďže anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do **Joppe**. Na druhý deň, keďže boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keďže vyhladol, chcel jesti. Kým mu pripravovali, padol do vytrženia. Videl otvorené nebo a zostupoval akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúšťané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „**Nijakým činom, pane, ved' som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.**“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „**Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškvrneným.**“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter: Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „**Hľadajú ňa traja muži. Vstaň teda, zidol dolu a bez váhania chod' s nimi, lebo som ich ja poslal.**“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „**Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostał pokyn od svätého anjela aby si ňa pozval do domu a vypočul tvoje slová.**“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z **Joppe** ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do **Cézarey**. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keďže Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spoločiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keďže ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „**Sú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zastal muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do **Joppe** a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.**“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivovo. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Panom všetkých: Vy viete, čo sa počnúť od Galiley po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajinе i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsca živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebit' Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.